

Poemat o DOBROCI

Śpiew: On jest dobry

Narrator:

Różowi się niebo zachodem, jasne tonie serca przejmują blask zachwytu. Ciszy wieczornej nie ma żaden powiew. Tylko wysoko, wysoko migocą gwiazdy i ptaków skrzydła. Poprzez niezmacone, ciche fale myśli, poprzez wieczorny nastrój płyną i docierają do serca - po raz pierwszy, słowa Mistrza: „Pójdź za Mną” i bądź odbiciem mojej DOBROCI. Jestem prostą dziewczyną. Mam silne ręce i kochające serce. Zrozumiałam TAJEMNICĘ Bożego wołania - tajemnicę Miłości Miłosiernej, która chce dawać się światu poprzez DOBROĆ obecności zwykłego człowieka.

Narrator II: „Bóg jest miłością, a kto trwa w Miłości, w Bogu trwa.” Dobroć jest klimatem Miłości - jest tym dla czynów, czym światło i ciepło słońca dla życia, jak śpiew ptaków, gdy budzi się wiosna.

Muzyka: śpiew ptaków

Wszyscy: Nic nie może istnieć bez Ciebie - DOBROCI

I głos: każda mądrość bez Ciebie jest głupotą

II: każda miłość bez Ciebie jest nienawiścią

III: każde poświęcenie bez Ciebie jest egoizmem

IV: każda twórczość zniszczeniem

V: każde słowo bełkotem

VI: każda harmonia chaosem

VII: każda wolność niewolą

VIII: każdy gniew słabością

IX: każda boleść ugorem

X: każde słowo ciemnością

XI: każda prawda kłamstwem

XII: każde istnienie nieistnieniem

Wszyscy: Nic nie istnieje bez Ciebie DOBROCI

śpiew: Jezus mój dobry jest

Narrator I: Dobroć Boża pragnie rozlewać się na ludzi przez moją obecność - obecność Siostry. (chwila ciszy)

Trzeba tworzyć taki dom, żeby nie ośmielał ludzi ubogich - dom prosty.

Mówić takie słowa, które nie gaszą poczucia godności osobistej człowieka ubogiego.

Nie czynić gestów dawania, ale obdarowywania. Mieć mądrość, która rozumie potrzeby ludzi bezradnych i odróżnia ich od kłamców.

Być dobrym - św. Ojciec Wincenty naucz mnie kroczyć drogą Dobroci.

Śpiew: Naucz nas zwykłej ludzkiej Dobroci

Narrator: Apostoł bez miłowania jest nieszczęściem, klęską, nieporozumieniem Ewangelii. Koniecznym jest kochać - kochać ludzi. Kochać ich dla ich samych ze względu na Jezusa - nie dla siebie. Kochać ich z całej siły, aż do cierpienia jeśli potrzeba... uczynić ze swego życia DAR.

Wszyscy: Miłość Dobroci Ukrzyżowanej nagli nas.

Narrator: Słowa mogą czasem zawisnąć w powietrzu, bo są lekkie jak nić pajęczą unoszona wiatrem...

...Ale dobroć...

głos I : Jeśli dobroć w czyn się nie zmienia jest pustym słowem

II: Jest zaprzeczeniem siebie.

III: Jest czymś, co ludzi nazwą, ale nie wnosi życia.

IV: Jest cieniem nieuchwytnym, na którego kształcie nic się nie może oprzeć.

Narrator: Jak echo płyną ku nam słowa św. Pawła

Wszyscy: „Jeślibym nie miał miłości, stałbym się jako miedź brzęcząca, albo cymbał brzęmiący.”

Narrator: A dobroć to miłość.

Głos I: Więc miłość w dobroć się ucieleśnia, a dobroć w czyn.

II: Droga Ewangelii to droga Dobroci i Miłości. Rozejrzeć się nam trzeba! Kto idzie tą drogą, kto ją poznał i ukochał, ten dobroć i miłość rozlewa wokół.

Wszyscy: Rozejrzeć się nam trzeba!

Narrator: Nie trudno się zdobyć na jeden czyn dobroci, na jeden akt miłości od święta.

Głos I: ale trwać w codziennym trudzie miłości przez rok, /II/ dwa, /III/ trzy, /IV/ pięć, /V/ dziesięć

Głos: i służyć wszystkim na każdy dzień i na każdą minutę

Głos: i zużyć swe siły, być zmęczonym, kochać Boga w trudzie rąk i pocie czoła

Głos: a jednak trwać ciągle na posterunku, wciąż w pogotowiu miłości i nie odmówić wierności służbie, choć już odmawiają siły i zdrowie i granice wytrzymałości.

Narrator: To właśnie znaczy, być dobrym, uczynić swoje życie świadectwem Ewangelii. To znaczy okazać czynem jak realizować, pośród ciężaru dnia i upalenia Boży Plan.

Głos: bo ten, kto trwa w Miłości trwa w Bogu.

Głos: a Bóg trwa w nim.

Śpiew: Pieśń miłości

Pójdę Panie, bo Ty tak chcesz, idę, bo naprawdę kocham i potrafię postawić pierwszy krok. Idę, bo żniwo wielkie... i Miłość chce być dawana. Pragnę wypełniać Powołanie do Miłości i być siewcą Dobra w każdej godzinie życia; w chwilach radości i smutku, nawet w trudzie szarej codzienności i wtedy gdy mi ukazesz cień Twego Krzyża - On mnie przynagli. Będę, gdy zaprosisz mnie do czuwania w cichą noc do Ogrodu Oliwnego i wtedy, gdy olśni mnie blask Zmartwychwstania.

„Miłosierdzie Twoje
mnie powołało,
niechże mnie i utrzymywać raczy;
z mojej strony,
przy pomocy łaski Twojej,
z całej siły
wierną się stać usiłować
będę
i oddawać Ci wszystkie,
jakich czekasz ode mnie, posługi.
Dajże mi, o Najmiłościwszy Boże,
łaskę wytrwania aż do śmierci.”

Śpiew: Ty.